IŠTRAUKOS IŠ ŠRI ŠRIMAD
A. C. BHAKTIVEDANTA SVAMI PRABHUPADOS RAŠTŲ:

Atgaivinkim įgimtą sielos skaistumą

Žiežirbos gražios, kol jos žaižaruoja ugnyje. Taip ir mūsų sielos skleidžia šviesą ir yra skaisčios tol, kol mes nenusigręžiame nuo Aukščiausiojo Dievo Asmens ir be atvangos Jam tarnaujame. Pa liovusiojo su atsidavimu Jam tarnauti sielos šviesa ir skaistumas tuojau išblėsta. Mes, gyvosios esy bės, tarsi žiežirbos, išskridusios iš Aukščiausiojo Dievo Asmens — pirmapradžio aukuro, todėl pa kliuvę į materijos primestas aplinkybes, turime priimti Aukščiausiojo Dievo Asmens dovanotą mantrą. Tai mums siūlė Čaitanja Mahaprabhu. Kartodami Harė Krišna mantrą, išsivaduosime iš visų šio materialaus pasaulio vargų.

„Šrymad-Bhagavatam" (8.6.15)

Mantra — visiems

Šri Čaitanja Mahaprabhu išaukštino Harė Kriš na mantrą: Harė Krišna, Harė Krišna, Krišna Kriš na, Harė Harė/ Harė Rama, Harė Rama, Rama Rama, Harė Harė, kaip labai svarbią priemonę sklei džiant meilę Dievui. Ji tinka ne tik Kali-jugai, — ji reikalinga ir aktuali kiekviename amžiuje. Visa da buvo atsidavusiųjų Dievo pasekėjų, kurie kar tojo mantrą ir pasiekė tobulybę. Toks ir yra Kriš nos sąmonės judėjimo grožis. Mantra skirta ne vienam kuriam amžiui, šaliai ar žmonių klasei — Harė Krišna mantrą gali kalbėti kiekvienas. Visai nesvarbūs socialiniai, tautiniai ar amžiaus skirtu mai. Krišna — Aukščiausias visų žmonių Viešpats, kad ir kokiam luomui jie priklausytų, kokioje ša lyje, kokiais laikais gyventų.

„Pakilimas į Krišnos sąmonę" (p. 791)

Mantra pažadina pirmapradę sąmonę

„Čaitanja-Čaritamritoje" rašoma: „Tyra meilė Krišnai amžinai glūdi gyvos būtybės širdyje. Ji

negali kilti iš niekur kitur. Kai gyvoji esybė klau sosi ir gieda Viešpaties vardus, jos siela apsivalo, ji nubunda". Visos gyvosios esybės turi įgimtą Krišnos sąmonę, todėl kiekvienai reikia suteikti galimybių išgirsti apie Krišną. Vien tik klausantis ir giedant šravanam kyrtanam — apvaloma šir dis, nubudinama pirmapradė Krišnos sąmonė. Kriš nos sąmonė nėra vaizduotės produktas — ji iš tie sų egzistuoja, šventų Aukščiausiojo Dievo Asmens vardų giesme žmogus apvalo širdį nuo materi jos nešvarybių.

„Pamokymų nektaras", 4 tekstas, (p. 41)

Mantros kartojimas — universali religija

Mūsų dienų žmonės ginčijasi dėl menkiausių smulkmenų, todėl šastros (šventraščiai) siūlo labai

paprastą savęs tobulinimo būdą — kalbėti šventus Viešpaties vardus.Viešpatį žmonės gali šlovinti sava kalba kartu susirinkę melodingomis giesmėmis. Jei tai jie at liks be įžeidimų, nėra abejonės, išvengę rūstesnių išbandymų laipsniškai jie pasieks dvasinę tobuly bę... viso pasaulio žmonėms Viešpaties vardo kar tojimas taps religijos pagrindu.

„Šrymad-Bhagavatam" (1.1, įvadas)

Patirkime Dievą garse

Harė Krišna, Harė Krišna, Krišna Krišna, Harė Harė Harė Rama, Harė Rama, Rama Rama, Harė Harė — garsai (šabda) niekuo nesiskiria nuo Kriš-nos. Garsas „Krišna" ir Jis Pats — viena ir tas pat... Mes daug ką girdime, tačiau ne viską galime pamatyti. Girdime vėjo ūžesį, bet jo nematome. Klausa — ne mažiau svarbus jutimas už regėjimą, taigi, Krišną galime girdėti ir suvokti Jo buvimą per garsus. Patsai Krišna sako: „Aš esu ne ten, Savo buveinėje, ir ne čia — medituojančio jogo širdyje; Aš esu tenai, kur gieda tyri Mano bhaktos". Krišną galime pajusti tada, kai iš tiesų tobu lėjame.

„Radža-vidja" — „Karališkos žinios" (p. 16—17)

Šventojo vardo liepsna

Ugnį įžiebti gali ir jos galios nesuvokiantis vai kas, ir žmogus, puikiai numanąs galimas

pasekmes. Užsiliepsnojus šiaudų laukui ar sausai žolei — ne svarbu kas padegė, — po gaisro liks vien pelenai. Taip ir žmogus gali žinoti ar nežinoti apie Harė Krišna mantros galią. Vienaip ar kitaip mantra iš-gelbės jį iš nuodėmių pasekmių.

„Šrymad-Bhagavatam", (6.2.18)

Mantra padeda atsikratyti netikro ego

Koks mantros efektas? Ji padeda atsikratyti klaidingo egoizmo. Klaidingas egoizmas pasireiškia manymu, jog mes esame besimėgaujantys subjek-tai ir visas pasaulis skirtas mums džiaugtis. „Aš" ir „Mano" — tai dvi klaidingos egoizmo sampratos, kurios yra materialaus pasaulio variklis. Mantros kartojimas neabejotinai padeda jų atsikratyti.

„Šrymad-Bhagavatam", (2.1.11)

Mantra nugali mirtį

Jei Viešpaties atsidavusis prieš mirtį kartoja maha-mantrą: Harė Krišna, Harė Krišna, Krišna Krišna, Harė Harė Harė Rama, Harė Rama, Ra ma Rama, Harė Harė, — Viešpaties malone jis iš karto peržengia bekraštį materialaus pasaulio van denyną ir atsiduria dvasiniame pasaulyje. Daugiau nebereikia jam sugrįžti, nuolat gimti ir mirti. To dėl kartok šventą Viešpaties vardą, — taip išbrisi iš mirties vandenyno.

„Šrymad-Bhagavatam", (4.10.30)

Mantra teikia ekstazę

Transcendentinis ekstatinis prisirišimas prie Krišnos, kuris atsiranda tobulai suvokus, kad Kriš nos asmenybė ir Jo vardas yra tapatūs, vadinamas „bhava" (ekstatine dvasios emocija). Pakilus į „bhavą", įgyjamas imunitetas prieš materialios gamtos nešvarumus, patiriama tikroji trancendentinė palaima. Suintensyvėjusi „bhavos" emocija va dinama meile Dievui. Viešpats Čaitanja aiškino, kad kartodamas maha-mantrą (didžiąją giesmę) kiekvienas gali pakilti į aukščiausią „bhavos" pa kopą — meilę Dievui.

„Viešpaties Čaitanjos mokymas", (p. 207)

Dievas įsikūnijęs garse

Kartais Krišna apsireiškia materialiame pasauly je asmeniškai, kartais — kaip garsas, o kartais — kaip Viešpaties bhakta. Yra daugybė avatarų (įsi-kūnijimų) kategorijų. Šiame amžiuje Jis apsireiškė Savo vardo pavidalu: Harė Krišna, Harė Krišna, Krišna Krišna, Harė Harė Harė Rama, Harė Ra ma, Rama Rama, Harė Harė. Viešpats Čaitanja tvirtina, kad šiame Kali amžiuje Krišnos inkarnaci ja — garsas. Jis vienas Krišnos pavidalų. Todėl pasakyta, kad nėra skirtumo tarp Krišnos ir Jo vardo.

„Pakilimas į Krišnos sąmonę", (p. 90)